

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obo/30/2016
Identifikačné číslo spisu:	1098899962
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1098899962.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Kataríny Pramukovej, vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu: ABA spol. s r.o., so sídlom Budovateľská 7, 940 01 Nové Zámky, IČO: 31 328 806, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty: Mgr. Ing. Vladimír Haukvitz, Lachova 11, 851 03 Bratislava, o schválení konečnej správy a vyúčtovaní výdavkov a odmeny správcu, o odvolaní konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01. júna 2016, č. k. 4K/ 217/1998-300, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01. júna 2016, č. k. 4K/217/1998-300 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením zo dňa 1. júna 2016, č. k. 4K/217/1998-300 Krajský súd v Bratislave výrokom I. schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty doručení súdu dňa 13. novembra 2015 v znení stanoviska správcu konkurznej podstaty doručeného súdu 14. apríla 2016 s tým, že súdny poplatok za konkurzné konanie je 1 696 eur a výrokom II. námietky veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., Bratislava zamietol.

2. V odôvodnení uviedol, že podaním doručeným súdu dňa 13. novembra 2015 predložil správca konkurznej podstaty konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov (ďalej len „Konečná správa“). Postupom podľa § 29 ods. 3 zákona FZ ČaSFR č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) súd preskúmal Konečnú správu a upovedomil o nej úpadcu a konkurzných veriteľov prostredníctvom Obchodného vestníka č. 239/2015 zo dňa 14. decembra 2015. Konečná správa bola vyvesená na úradnej tabuli súdu dňa 14. decembra 2015. Lehota na podanie námietok bola do 29. decembra 2016. Voči konečnej správe podal podaním zo dňa 22. decembra 2015, podaným na poštu 28. decembra 2015, námietky veriteľ Slovenská konsolidačná, a.s., Bratislava, ktorý vo svojich námietkach namietal: 1/ výšku odmeny správcu, 2/ absenciu nákladov súvisiacich so speňažením oddeleného majetku, 3/ nezaradenie pohľadávky vo výške

4 257,77 eur proti podstate a 4/ neprimerané a nepreskúmateľné výdavky súvisiace s archiváciou, cestovným a ekonomickou agendou a nepreskúmateľnosť výdavku vo výške 603,65 eur.

3. Správca podal k námietkam stanovisko podaním doručeným súdu dňa 14. apríla 2016. K námietke ohľadne výpočtu odmeny uviedol, že bola vypočítaná v súlade s § 7 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 493/1994 Zb. účinné ku dňu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu. Súčasne opravil konečnú správu vo výdavkovej časti, keď namiesto sumy 14 404,73 eur má byť správne uvedená suma 14 431,50 eur. Výdavková časť sa tak zvyšuje o rozdiel 26,77 eur. Námietku ohľadne oddeleného uspokojenia správca neakceptoval z dôvodu, že pre nedostatok finančných prostriedkov nebudú uspokojení ako oddelení veritelia, ani ostatní veritelia a z tohto dôvodu špecifikovanie pomeru nákladov založeného a nezaloženého majetku považoval za nepodstatné. Pohľadávku veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., Bratislava, uplatnenú proti podstate celkom vo výške 128 269,78 Sk správca konkurznej podstaty neuznal ako pohľadávku proti podstate, nakoľko vznikla pred vyhlásením konkurzu (dňa 21. júla 1977 vo výške 30 204,78 Sk a dňa 25. augusta 1977 vo výške 98 065,- Sk), a preto mala byť prihlásená do prieskumného pojednávania. Predmetnú pohľadávku podľa § 33 ods. 1 ZKV preto vylúčil z uspokojenia v konkurze a navrhol ju zapísať pod poradové číslo zv. 59 bez nároku na uspokojenie. Výdavok na archiváciu správca nepovažoval za neprimerane vysoký, pretože obsah písomností bol značný vzhľadom na výrobný charakter úpadcu a tomu zodpovedala aj cena za archiváciu a súvisiacu činnosť - prevzatie, odvoz, vytriedenie, uloženie a skartácia. Z pôvodných troch spoločností napokon o archiváciu prejavila záujem len spoločnosť BUSINESS NÁTUR LAND, s.r.o., ktorá archiváciu aj zrealizovala. Cestovné výdavky považoval za vynaložené účelne a v súvislosti s činnosťou správcu. Správca používal osobné motorové vozidlo Toyota Avensis. Náhrady za používanie počítal podľa zákona č. 119/1992 Zb. a Opatreniami MPSVR SR účinnými v príslušnom období s uplatnením reálnej ceny pohonných hmôt v čase jednotlivých jazd. K ekonomickej agende správca uviedol, že pod týmto označením sa skrýva súhrnný pojem ekonomických činností, ktoré bolo potrebné počas konkurzného konania vykonávať, teda šlo o výkon účtovníctva podľa zákona č. 563/1991 Zb. o účtovníctve, mzdovej agendy, zostavovanie ekonomických a mzdových výkazov, komunikácia a styk s orgánmi Sociálnej poisťovne, Všeobecnej zdravotnej poisťovne, Úradom práce sociálnych vecí a rodiny, daňovými úradmi. Výdavky v tejto agende považoval za porovnateľné s výdavkami na túto činnosť v iných podobných konkurzných konaniach. Namietaný výdavok vo výške 603,65 eur identifikoval ako úhradu dopravných nákladov za prepravu tovaru z prevádzky Nové Zámky po jej prevzatí vlastníkom do prevádzky Levice, ktorý bol výdavkom jednorazovým. Na základe uvedeného správca navrhol, aby súd vzneseným námietkam nevyhovel a predloženú konečnú správu schválil doplnenú o zv. č. 59, včítane opravy výpočtovej chyby pri stanovení výšky odmeny správcu na sumu 14 431,50 eur a zmeny celkovej sumy výdavkovej časti na sumu 144 417,70 eur a z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov v sume 102,47 eur na úhradu odmeny konkurz zrušil. Súd konečnú správu prerokoval na pojednávaní konanom dňa 1. júna 2016, na ktorom zástupca namietajúceho veriteľa uviedol, že odmenu správcu ponecháva na rozhodnutie súdu, čo sa týka zaradenia pohľadávky proti podstate súhlasí so stanoviskom správcu, trvá na špecifikácii nákladov správy speňaženia pohľadávok oddelených veriteľov bez ohľadu na neexistenciu zostatku výťažku pre oddeleného veriteľa, v celom rozsahu trval aj námietkach týkajúcich sa výdavkov za archiváciu, cestovných výdavkov a ekonomickej agendy. Na záver navrhol, aby súd konečnú správu neschválil z dôvodu nepreukázania namietaných výdavkov. Správca uviedol, že zotrváva na svojom stanovisku k námietkam s tým, že doklady ohľadne archivácie zakladal do súdneho spisu. Súčasne uviedol, že firma BUSINESS NÁATURA LAND, s.r.o., bola medzičasom vymazaná z obchodného registra. Rovnako trval na tom, že cestovné náklady boli účelne vynaložené a riadne účtované. Navrhol, aby súd konečnú správu schválil včítane zmien uvedených v jeho stanovisku.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že námietky namietateľa v zostávajúcej časti nie sú opodstatnené. Pri určovaní výpočtu odmeny súd vychádzal z vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášok č. 358/1996 Z. z. a č. 21/1998 Z. z. (ďalej len „Vyhláška“) platnej v čase začatia konania. Návrh na konkurz bol podaný 17. septembra 1998, vyhlásený bol 29. októbra 1998. V zmysle § 6 písm. a/ Vyhlášky, základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu. Podľa § 7 konkurzná odmena je 10 % zo sumy uvedenej v § 6 písm. a/

najmenej však 50 000,- Sk. Celkové príjmy získané speňažením a inou činnosťou správcu boli 144 315,23 eur. Odmena správcu je 10 % z tejto sumy, t. j. 14 431,53 eur.

5. Námieta veriteľa ohľadne špecifikácie výdavkov súvisiacich so správou a predajom majetku založeného v prospech oddeleného veriteľa súd považoval za irelevantnú, nakoľko celkové doteraz vyplatené náklady a výdavky súvisiace s vedením konkurzu sú vyššie ako príjmy. Rozpočítame výdavkov by na tejto skutočnosti nič nezmenili, keďže zákon nevylučuje možnosť použitia finančných prostriedkov získaných predajom založeného majetku na vedenie konkurzu, ak výťažok zo speňaženia ostatného majetku patriaceho do podstaty nestačí na úhradu odmeny a výdavkov správcu a na úhradu nákladov spojených s udržiavaním a so správou podstaty.

6. Pohľadávku vo výške 4 257,77 eur uplatnenú veriteľom proti podstate súd považoval, z dôvodov uvedených správcom, ale i veriteľom, za pohľadávku prihlásenú oneskorene a podľa § 33 ods. 1 písm. l ZKV z tohto dôvodu za vylúčenú z uspokojenia.

7. Výdavky na archiváciu vo výške 26 555,13 eur, cestovné vo výške 17 327,22 eur a náklady na ekonomickú agendu vo výške 28 362,54 eur súd, vzhľadom na charakter majetku a priebeh konkurzu v čase speňažovania považoval za primerané. Spoločnosť BUSINESS NÁTUR LAND, s.r.o., ktorá vykonala archiváciu dokumentov, už neexistuje (dňa 31. marca 2012 bola vymazaná z obchodného registra) a preto nebolo možné tieto výdavky preveriť. Z tohto pohľadu súd hodnotil námietku voči výške týchto nákladov vznesenú veriteľom viac ako po pätnástich rokoch od ich vynaloženia za obštrukčnú a reálne nepodloženú. Celkové príjmy získané v priebehu konkurzného konania predstavujú sumu 144 315,23 eur. Celkové výdaje uvedené v konečnej správe boli vo výške 144 390,93 eur. Tieto bolo potrebné opraviť z dôvodu nesprávneho výpočtu odmeny a súdneho poplatku. Odmena správcu bola opravená zo sumy 14 404,73 eur na 14 431,53 eur. Súdny poplatok za konkurzné konanie bol vypočítaný v zmysle zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, položky 5 písm. a/ zo sumy 141 342,57 eur (okrem finančných príjmov), vo výške 1 696 eur. Celkové výdaje tak predstavujú sumu 144 385,16 eur. Rozdiel medzi príjmami a výdavkami je mínus 69,93 eur, o ktorý bude znížená odmena správcu, keďže všetky ostatné výdaje už boli uhradené.

8. Proti tomuto uzneseniu sa odvolal konkurzný veriteľ Slovenská konsolidačná, a.s. a žiadal rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a h/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

9. Vo svojom odvolaní uviedol, že konečná správa neobsahuje odpočítateľné položky: náklady správy, speňaženia, vydania výťažku, odmeny správcu ani výšku výťažku určenú pre oddelených veriteľov. Krajský súd v Bratislave neakceptoval uvedenú námietku s odôvodnením, že v konkurznej podstate je nedostatok finančných prostriedkov a nebudú uspokojení ako oddelení veritelia a ani ostatní veritelia. Z tohto dôvodu prvostupňový súd považuje špecifikovanie pomeru nákladov založeného a nezaloženého majetku za nepodstatné. Máme za to, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav, keď neuložil správcovi konkurznej podstaty doplniť konečnú správu o odpočítateľné položky: náklady správy, speňaženia, vydania výťažku, odmeny správcu ani výšku výťažku určenú pre oddelených veriteľov. Až špecifikáciou odpočítateľných položiek by bolo možné posúdiť ich opodstatnenosť a následnú odpoveď na otázku, či neostal výťažok pre oddeleného veriteľa.

10. Náklady na archiváciu vo výške 26 555,13 eur sa javia ako neprimerane vysoké a bez bližšej špecifikácie. Slovenská konsolidačná, a.s. v námietkach žiadala, aby SKP preukázal spôsob a kritériá výberu spoločnosti, ktorá zrealizovala archiváciu dokladov úpadcu, zdokladoval a zdôvodnil výšku nákladov na archívniectvo v súlade so zákonom o archívniectve a špecifikoval rozsah archivovanej

dokumentácie. V konaní o námietkach nebola správcom preukázaná a vyšpecifikovaná výška výdavku na archiváciu, nebola predložená zmluva s archívnu spoločnosťou, faktúry, ani spôsob výpočtu ceny za archívne služby. Prvostupňový súd považuje tento výdavok za primeraný a skonštatoval, že nie je možné tento výdavok preveriť vzhľadom na skutočnosť, že archívna spoločnosť BUSINESS NÁTUR LAND, s.r.o. už neexistuje (dňa 31. marca 2012 bola vymazaná z obchodného registra). Skutočnosť, že archívna spoločnosť bola vymazaná z obchodného registra nemá vplyv na preskúmanie výdavku na archiváciu, keďže správca konkurznej podstaty má povinnosť zakladať do konkurzného spisu všetky doklady súvisiace s konkurzným konaním. Po prejednaní konečnej správy (1. júna 2016) bola Slovenskej konsolidačnej, a.s. dňa 10. júna 2016 doručená zmluva o úschove uzavretá dňa 23. októbra 2000 s archívnu spoločnosťou BUSINESS NÁTUR LAND, s.r.o., ako aj „hromadný príkaz na úhradu do tuzemska“ zo dňa 7. novembra 2000 na sumu 800 000,- Sk. Vychádzajúc z textu zmluvy možno usúdiť, že sa jednalo o zaplatenie zálohy 800 000,- Sk za odborné spracovanie písomností a prípravu ich úschovy (čl. II bod 2. zmluvy). Zmluva však neobsahuje spôsob výpočtu ceny podľa cenníka, ktorý mal byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Z uvedeného dôvodu máme za to, že súd nedostatočne zistil skutkový stav, keď správcom nebol predložený cenník, spôsob výpočtu ceny, a teda nie je možné posúdiť opodstatnenosť a primeranosť výšky výdavku na archívniectvo.

11. Odvolateľ namieta neprimeranosť výdavku na cestovné v celkovej výške 17 327,226 eur, keď majetok bol speňažený už vr. 2006 a neprimeranosť výdavku na ekonomickú agendu vo výške 28 362,54 eur. V konaní o námietkach nebola preukázaná opodstatnenosť a účelnosť týchto výdavkov. Prvostupňový súd v uznesení len skonštatoval, že „Výdavky na archiváciu na výške 26 555,13 eur, cestovné vo výške 17 327,22 eur a náklady na ekonomickú agendu vo výške 28 362,54 eur súd, vzhľadom na charakter majetku a priebeh konkurzu v čase speňažovania považuje za primerané.“ Odvolateľ má za to, že opodstatnenosť a účelnosť výšky výdavku nebola dostatočne zistená a uznesenie je v tejto časti nepreskúmateľné.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 C. s. p. (a contrario), bez nariadenia pojednávania v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť.

13. Podľa ustanovenia § 29 ods. 1 ZKV správca podáva súdu správu o speňažovaní majetku z podstaty.

14. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku podstaty. Súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočítaní správcu zistené chyby, alebo nejasnosti (§ 29 ods. 3 ZKV).

15. Podľa ustanovenia § 29 ods. 4 ZKV konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní a rozhodne o nej uznesením.

16. Správca konkurznej podstaty úpadcu, predložil konkurznému súdu konečnú správu o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu dňa 13. novembra 2015.

17. Uznesením zo dňa 1. júna 2016, č. k. 4K/217/1998-300 Krajský súd v Bratislave výrokom I. schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty doručenú súdu dňa 13. novembra 2015 v znení stanoviska správcu konkurznej podstaty doručeného súdu 14. apríla 2016 s tým, že súdny poplatok za konkurzné konanie je 1 696 eur a výrokom II. námietky veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., Bratislava zamietol.

18. K námietkam odvolateľa týkajúcim sa špecifikácie výdavkov súvisiacich so správou a predajom majetku založeného v prospech oddeleného veriteľa odvolací súd uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že celkové náklady a výdavky súvisiace s vedením konkurzu sú vyššie ako príjmy, špecifikácia jednotlivých výdavkov na správu a predaj majetku založeného v prospech oddeleného veriteľa by sama o sebe nemala význam, keďže by ako uvádza už súd prvej inštancie nič nezmenili. Použitie finančných prostriedkov získaných predajom založeného majetku navedenie konkurzu nie je zákonom zakázané, v

pripade, ak výťažok zo speňaženia ostatného majetku patriaceho do podstaty nestačí na úhradu odmeny a výdavkov správcu a na úhradu nákladov spojených s udržiavaním a so správou podstaty.

19. Ustanovenie § 157 O. s. p. (účinné v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie) určuje obsahové náležitosti rozhodnutia a ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Súd teda pri odôvodňovaní rozhodnutia musí postupovať spôsobom záväzne určeným v § 157 ods. 2 O. s. p. a ak daným spôsobom nepostupuje, dochádza k nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Pokiaľ súd v odôvodnení rozhodnutia neuvedie, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a kými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, nemôže odvolací súd posúdiť vecnú správnosť rozhodnutia a takého rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

20. V preskúmanom rozhodnutí chýbajú vyššie uvedené skutočnosti, ktoré mal súd prvej inštancie pri rozhodovaní naplniť, pretože nestačí vysloviť právny názor bez toho, aby bolo riadne a zrozumiteľne odôvodnené prečo a na základe akých skutočností k svojmu názoru dospel. Tieto náležitosti napadnutému rozhodnutiu v odôvodnení nesporne chýbajú, pretože sa riadne nevysporiadali s námietkami veriteľa týkajúcich sa výdavkov na cestovné, nákladov na ekonomickú agendu a výdavkov na archiváciu.

21. Námietku odvolateľa týkajúcu sa nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie ohľadne cestovného, nákladov na ekonomickú agendu a výdavkov na archiváciu považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež za dôvodnú, nakoľko nepostačuje len prebrať vyjadrenie správcu ohľadne výdavkov a skonštatovať ich primeranosť. Podstatou námietky veriteľa týkajúcej sa cestovného a nákladov na ekonomickú agendu bola skutočnosť, že správca vyúčtoval cestovné vo výške 17 327,22 eur, náklady na ekonomickú agendu vo výške 28 362,54 eur a výdavky na archiváciu v sume 26 555,13 eur v neprimeranej výške a nie je možné z konečnej správy zistiť opodstatnenosť a účelnosť takýchto výdavkov.

22. Je potrebné poukázať predovšetkým na skutočnosť, že správca svojím vyjadrením zo dňa 14. apríla 2016 (č. l. 292) k námietkam veriteľa proti konečnej správe k cestovným výdavkom, ekonomickej agende a archivácii uviedol len všeobecné tvrdenia na základe ktorých nie je možné preskúmať či ním v konečnej správe uvádzané sumy výdavkov boli uplatnené v správnej výške a či tieto výdavky boli opodstatnené a účelné.

23. K preukázaniu cestovných výdavkov absolútne nestačí uviesť použité motorové vozidlo a roky v ktorých boli „viackrát“ vykonané cesty na rôznych trasách. Všeobecné poukázanie na právne predpisy, podľa ktorých boli cestovné náhrady vypočítané na preskúmanie ich výšky, dôvodnosti a účelnosti nepostačuje. Taktiež nestačí ak správca k výdavkom na ekonomickú agendu v celkovej výške 28 362,54 eur uvedie len všeobecný výpočet úkonov, ktoré by mali pod uvedenú položku spadať bez bližšej špecifikácie. Arbitrárnym sa javí konštatovanie, že vzhľadom na zánik spoločnosti, ktorá archiváciu vykonávala nie je možné výdavky na archiváciu preveriť.

24. Odvolací súd je toho názoru, že odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Bratislave v časti týkajúcej sa námietok konkurzného veriteľa proti cestovným výdavkom, nákladom na ekonomickú agendu a výdavkom na archiváciu je nepreskúmateľné. Súd prevzal do napadnutého uznesenia len vyjadrenie správcu konkurznej podstaty, neuviedol, ktoré listiny mal za relevantné, a ktoré listiny preukazovali opodstatnenosť výdavkov, konkrétne cestovné náklady v sume 17 327,22 eur, náklady na ekonomickú agendu v sume 28 362,54 eur a výdavky na archiváciu v sume 26 555,13 eur. Je nekonkrétne a nepreskúmateľné odôvodnenie rozhodnutia, ktoré konštatuje, že výdavky sú vzhľadom na charakter majetku a priebeh konkurzu v čase speňažovania primerané. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je vzhľadom na uvedené nepreskúmateľné a nepresvedčivé. Keďže v spise sa nenachádzajú listiny týkajúce

sa výdavkov správcu, a v odôvodnení rozhodnutia absentuje vlastné vyhodnotenie týchto dôkazov súdom prvého stupňa, odvolací súd nemohol preskúmať opodstatnenosť námietok veriteľa proti konečnej správe.

25. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06).

26. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06).

27. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

28. Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd Slovenskej republiky už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

29. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia je teda takým nesprávnym procesným postupom súdu, ktorým sa znemožňuje strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, a nepochybne tým dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nie je možné napraviť v odvolacom konaní.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C. s. p a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C. s. p.).

31. Bude úlohou súdu prvej inštancie, aby v novom konaní podrobne preskúmal námietky odvolateľa a tieto riadne vyhodnotil. Uviedol, z ktorých dokladov vychádzal pri ich posúdení a svoje rozhodnutie náležite zdôvodnil.

32. Vzhľadom na závažné procesné dôvody, pre ktoré odvolací súd pristúpil k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, nezaoberal sa odvolací súd jeho vecnou správnosťou.

33. Pre Krajský súd v Bratislave, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 391 ods. 2 C. s. p. záväzný.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné dovolanie.